

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2021/1119 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 30 iunie 2021

**de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor
(CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Amenințarea existențială pe care o prezintă schimbările climatice impune un nivel de ambiție mai mare și o intensificare a acțiunilor climatice ale Uniunii și ale statelor membre. Uniunea și-a asumat angajamentul de a-și intensifica eforturile de combatere a schimbărilor climatice și de a asigura punerea în aplicare a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (denumit în continuare „Acordul de la Paris”) ⁽⁴⁾, ghidându-se după principiile sale și bazându-se pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile, în contextul obiectivului pe termen lung privind temperatura stabilit în Acordul de la Paris.
- (2) În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul ecologic european” (denumit în continuare „Pactul verde european”), Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Pactul verde european urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. În același timp, această tranziție trebuie să fie justă și favorabilă incluziunii, fără a lăsa pe nimeni în urmă.
- (3) Raportul special din 2018 al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la impactul încălzirii globale cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale și direcțiile conexe de evoluție a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial oferă, în contextul consolidării răspunsului mondial la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, al dezvoltării durabile și al eforturilor de eradicare a sărăciei, o bază științifică solidă pentru combaterea schimbărilor climatice și ilustrează necesitatea de a intensifica rapid acțiunile climatice și de a continua tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic. Raportul respectiv confirmă faptul că emisiile de gaze cu

⁽¹⁾ JO C 364, 28.10.2020, p. 143 și JO C 10, 11.1.2021, p. 69.

⁽²⁾ JO C 324, 1.10.2020, p. 58.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 24 iunie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 iunie 2021.

⁽⁴⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

efect de seră trebuie să fie reduse de urgență și că schimbările climatice trebuie să fie limitate la 1,5 °C, în special pentru a reduce probabilitatea unor fenomene meteorologice extreme și probabilitatea de a atinge puncte de basculare. În raportul său de evaluare globală din 2019 privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, Platforma interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) a demonstrat un declin la nivel mondial al biodiversității, schimbările climatice fiind, ca importanță, al treilea factor răspunzător de declinul biodiversității.

- (4) Stabilirea unui obiectiv pe termen lung este esențială pentru a contribui la transformarea economică și societală, pentru crearea de locuri de muncă de înaltă calitate, pentru creșterea economică durabilă și pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, precum și pentru îndeplinirea într-un mod just, echilibrat din punct de vedere social, echitabil și eficient din punctul de vedere al costurilor a obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut în Acordul de la Paris.
- (5) Este necesar să se abordeze riscurile tot mai mari pentru sănătate legate de climă, inclusiv valorile de căldură, incendiile forestiere și inundațiile mai frecvente și mai intense, amenințările la adresa siguranței și a securității alimentare și a apei și apariția și răspândirea bolilor infecțioase. După cum a anunțat în comunicarea sa din 24 februarie 2021 intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice”, Comisia a lansat un observator european pentru climă și sănătate în cadrul platformei europene pentru adaptarea la schimbările climatice Climate-ADAPT, pentru a înțelege mai bine, a anticipa și a reduce la minimum amenințările la adresa sănătății cauzate de schimbările climatice.
- (6) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 37, care urmărește promovarea integrării în politicile Uniunii a unui nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului în conformitate cu principiul dezvoltării durabile.
- (7) Acțiunile climatice ar trebui să fie o oportunitate pentru toate sectoarele economiei Uniunii de a contribui la asigurarea poziției de lider industrial în materie de inovare la nivel mondial. Ca urmare a cadrului de reglementare instituit de Uniune și a eforturilor depuse de industrie, creșterea economică poate să fie decuplată de emisiile de gaze cu efect de seră. De exemplu, emisiile de gaze cu efect de seră ale Uniunii au scăzut cu 24 % între 1990 și 2019, în timp ce economia a crescut cu 60 % în aceeași perioadă. Fără a aduce atingere legislației obligatorii și altor inițiative adoptate la nivelul Uniunii, toate sectoarele economiei - inclusiv sectorul energiei, sectorul industriei, sectorul transporturilor, sectorul încălzirii și răcirii și sectorul construcțiilor, sectorul agricol, sectorul deșeurilor și sectorul exploatarea terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii, indiferent dacă sectoarele respective intră sau nu sub incidența sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din Uniune (denumit în continuare „EU ETS”) - ar trebui să contribuie la realizarea neutralității climatice în cadrul Uniunii până în 2050. Pentru a crește participarea tuturor actorilor economici, Comisia ar trebui să faciliteze dialogurile și parteneriatele sectoriale în materie de climă, reunind principalele părți interesate într-un mod reprezentativ și favorabil incluziunii, astfel încât să încurajeze sectoarele să elaboreze în mod voluntar foi de parcurs orientative și să își planifice tranziția către îndeplinirea obiectivului Uniunii de realizare a neutralității climatice până în 2050. Astfel de foi de parcurs ar putea constitui o contribuție valoroasă care ar sprijini sectoarele să planifice investițiile necesare în vederea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic și ar putea contribui, de asemenea, la o implicare mai mare a sectoarelor în găsirea unor soluții neutre din punct de vedere climatic. Foile de parcurs ar putea completa, de asemenea, inițiativele existente, inclusiv Alianța europeană pentru baterii și Alianța europeană pentru hidrogen curat, care promovează colaborarea industrială în tranziția către neutralitatea climatică.
- (8) Acordul de la Paris stabilește un obiectiv pe termen lung privind temperatura la articolul 2 alineatul (1) litera (a) și urmărește să consolideze răspunsul global la amenințarea reprezentată de schimbările climatice prin creșterea capacității de adaptare la efectele negative ale schimbărilor climatice, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din acordul respectiv, și prin asigurarea faptului că fluxurile financiare corespund unei evoluții către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezilientă la schimbările climatice, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din acordul respectiv. Constituind cadrul general pentru contribuția Uniunii la Acordul de la Paris, prezentul regulament ar trebui să garanteze că atât Uniunea, cât și statele membre contribuie la răspunsul mondial la schimbările climatice, astfel cum se menționează în acordul respectiv.

- (9) Acțiunile climatice ale Uniunii și ale statelor membre au scopul de a proteja populația și planeta, bunăstarea, prosperitatea, economia, sănătatea, sistemele alimentare, integritatea ecosistemelor și biodiversitatea de amenințarea pe care o reprezintă schimbările climatice, în contextul Agendei 2030 a Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă și în vederea îndeplinirii obiectivelor Acordului de la Paris, precum și de a maximiza prosperitatea în limitele resurselor planetei și de a spori reziliența și a reduce vulnerabilitatea societății la schimbările climatice. În acest context, acțiunile Uniunii și ale statelor membre ar trebui să se ghideze după principiul precauției și principiul „poluatorul plătește” stabilite în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ar trebui să țină seama, de asemenea, de principiul „eficiența energetică pe primul loc” al uniunii energetice și de principiul de a nu prejudicia din Pactul verde european.
- (10) Realizarea neutralității climatice ar trebui să necesite o contribuție din partea tuturor sectoarelor economice în privința cărora dreptul Uniunii reglementează emisiile sau absorbțiile de gaze cu efect de seră.
- (11) Având în vedere importanța producției și a consumului de energie pentru nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră, este esențial să se asigure o tranziție către un sistem energetic sigur, durabil, accesibil din punctul de vedere al prețului și securizat, care se bazează pe implementarea surselor regenerabile de energie, pe o piață internă a energiei care funcționează bine și pe îmbunătățirea eficienței energetice, reducând, totodată, sărăcia energetică. Transformarea digitală, inovarea tehnologică, cercetarea și dezvoltarea sunt, de asemenea, factori importanți pentru îndeplinirea obiectivului privind neutralitatea climatică.
- (12) Uniunea a instituit un cadru de reglementare pentru a îndeplini obiectivul pentru 2030 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră convenit în 2014, înainte de intrarea în vigoare a Acordului de la Paris. Printre actele legislative de punere în aplicare a obiectivului respectiv se numără Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, care instituie EU ETS, Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, care a introdus obiective naționale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, și Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, care prevede obligația statelor membre de a echilibra emisiile de gaze cu efect de seră și absorbțiile rezultate din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură.
- (13) EU ETS reprezintă un element fundamental al politicii Uniunii în domeniul climei și instrumentul său esențial pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor.
- (14) În comunicarea sa din 28 noiembrie 2018 intitulată „O planetă curată pentru toți – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei”, Comisia a prezentat o viziune pentru atingerea până în 2050, în Uniune, a unui nivel al emisiilor nete de gaze cu efect de seră egal cu zero, printr-o tranziție echitabilă din punct de vedere social și eficientă din punctul de vedere al costurilor.
- (15) Prin pachetul „Energie curată pentru toți europenii” din 30 noiembrie 2016, Uniunea a urmărit o ambițioasă agendă de decarbonizare, în special prin construirea unei uniuni energetice solide, care include obiectivele pentru 2030 privind eficiența energetică și utilizarea energiei din surse regenerabile prevăzute în Directivele 2012/27/UE ⁽⁸⁾ și (UE) 2018/2001 ⁽⁹⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și prin consolidarea legislației relevante, inclusiv a Directivei 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾.
- (16) Uniunea este lider mondial în tranziția către neutralitatea climatică și este hotărâtă să contribuie la asumarea unor obiective mai ambițioase la nivel mondial și la consolidarea răspunsului global la schimbările climatice, utilizând toate instrumentele pe care le are la dispoziție, inclusiv diplomația în domeniul climei.

⁽⁵⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

- (17) Uniunea ar trebui să continue acțiunile sale climatice și să își asume rolul de lider internațional în domeniul climei după 2050, pentru a proteja populația și planeta împotriva amenințării pe care o reprezintă schimbările climatice periculoase, în vederea îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura stabilit în Acordul de la Paris și în conformitate cu evaluările științifice formulate de IPCC, IPBES și de Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice, precum și cu evaluările altor organisme internaționale.
- (18) Riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon persistă în ceea ce privește partenerii internaționali care nu au aceleași standarde de protecție a climei ca Uniunea. Prin urmare, Comisia intenționează să propună un mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon pentru anumite sectoare, cu scopul de a reduce astfel de riscuri într-un mod compatibil cu normele Organizației Mondiale a Comerțului. În plus, este important să se mențină stimulente de politici eficiente în sprijinul soluțiilor și al inovațiilor tehnologice care permit tranziția către o economie a Uniunii competitivă și neutră din punct de vedere climatic, oferind, în același timp, siguranță în materie de investiții.
- (19) Parlamentul European, în rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european, a lansat îndemnul ca tranziția necesară către o societate neutră din punct de vedere climatic să aibă loc până cel târziu în 2050 și să devină o reușită europeană, iar în rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu, a declarat urgența climatică și de mediu. Acesta a solicitat în repetate rânduri Uniunii să stabilească un obiectiv climatic pentru 2030 mai ambițios, iar respectivul obiectiv climatic mai ambițios să facă parte din prezentul regulament. În concluziile sale din 12 decembrie 2019, Consiliul European și-a exprimat susținerea pentru obiectivul unei Uniuni neutre din punct de vedere climatic până în 2050, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris, recunoscând în același timp că este necesar să se instituie un cadru favorabil în acest sens, care să aducă beneficii tuturor statelor membre și să cuprindă instrumente, stimulente, sprijin și investiții adecvate pentru a asigura o tranziție eficientă din punctul de vedere al costurilor, justă, precum și echitabilă și echilibrată din punct de vedere social, ținând seama de circumstanțele naționale diferite în ceea ce privește punctele de plecare. Acesta a notat, de asemenea, că tranziția va necesita investiții publice și private semnificative. La 6 martie 2020, Uniunea a transmis strategia sa de dezvoltare pe termen lung privind obținerea unui nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră, iar la 17 decembrie 2020, contribuția sa stabilită la nivel național către Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), în urma adoptării acestora de către Consiliu.
- (20) Uniunea ar trebui să urmărească obiectivul ca, până în 2050, pe plan intern în cadrul Uniunii, să se obțină un echilibru între emisiile antropice de către surse și absorbțiile de gaze cu efect de seră de către absorbanți la nivelul întregii economii și, după caz, să se ajungă la emisii negative după această dată. Obiectivul respectiv ar trebui să includă emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră de la nivelul Uniunii reglementate în dreptul Uniunii. Ar trebui să fie posibilă reglementarea unor astfel de emisii și absorbții în contextul revizuirii legislației relevante din domeniul climei și energiei. Absorbanții includ soluții naturale și tehnologice, astfel cum sunt raportate în inventarele de emisii de gaze cu efect de seră pe care Uniunea le-a transmis către CCONUSC. Soluțiile bazate pe tehnologiile de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) și de captare și utilizare a dioxidului de carbon (CUC) pot juca un rol în decarbonizare, în special în reducerea emisiilor de proces din industrie, în cazul statelor membre care optează pentru această tehnologie. Obiectivul privind neutralitatea climatică la nivelul Uniunii până în 2050 ar trebui să fie urmărit în mod colectiv de toate statele membre, iar statele membre, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să ia măsurile necesare pentru a permite îndeplinirea acestui obiectiv. Măsurile întreprinse la nivelul Uniunii vor constitui o parte importantă a măsurilor necesare pentru îndeplinirea obiectivului.
- (21) În concluziile sale din 8 și 9 martie 2007 și din 23 și 24 octombrie 2014, Consiliul European a aprobat obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2020 și, respectiv, cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030. Dispozițiile prezentului regulament privind stabilirea obiectivului climatic al Uniunii pentru 2040 nu aduc atingere rolului Consiliului European, astfel cum este prevăzut în tratate, de a defini orientările și prioritățile politice generale pentru elaborarea politicii Uniunii în domeniul climei.
- (22) Absorbanții de carbon joacă un rol esențial în tranziția către neutralitatea climatică în Uniune, iar sectoarele agriculturii, silviculturii și exploatării terenurilor, în special, aduc o contribuție importantă în acest context. Astfel cum a anunțat în comunicarea sa din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic”, Comisia va promova un nou model de afaceri ecologic pentru a recompensa gestionarii de terenuri pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eliminarea carbonului în cadrul viitoarei inițiative privind sechestrarea carbonului în solurile agricole. În plus, în comunicarea sa din 11 martie 2020 intitulată „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară – Pentru o Europă mai curată și mai

competitivă”, Comisia s-a angajat să elaboreze un cadru de reglementare pentru certificarea eliminării carbonului, bazat pe o contabilizare solidă și transparentă a carbonului, care să monitorizeze și să verifice autenticitatea eliminării carbonului, asigurându-se, în același timp, că nu există niciun impact negativ asupra mediului, în special asupra biodiversității, asupra sănătății publice sau asupra obiectivelor sociale sau economice.

- (23) Refacerea ecosistemelor ar contribui la menținerea, gestionarea și consolidarea absorbantilor naturali și ar promova biodiversitatea, combătând, în același timp, schimbările climatice. De asemenea, „triplul rol” al pădurilor, și anume de absorbție, stocare și substituire a carbonului, contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră eliberate în atmosferă, asigurând în același timp că pădurile continuă să crească și să ofere multe alte servicii.
- (24) Este absolut necesar ca acțiunile climatice ale Uniunii și eforturile acesteia de realizare a neutralității climatice până în 2050 să se bazeze pe cunoștințe științifice și pe cele mai bune dovezi disponibile și actualizate, precum și pe informații atât factuale, cât și transparente, privind schimbările climatice. Este necesar să se instituie un Consiliu consultativ științific european privind schimbările climatice (denumit în continuare „Consiliul consultativ”), care să servească drept punct de referință în ceea ce privește cunoștințele științifice despre schimbările climatice, datorită independenței și competențelor sale științifice și tehnice. Consiliul consultativ ar trebui să completeze activitatea Agenției Europene de Mediu (AEM), acționând în mod independent în îndeplinirea sarcinilor sale. Ar trebui să se evite orice suprapunere între misiunea sa și misiunea IPCC la nivel internațional. Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ ar trebui, prin urmare, modificat pentru a institui Consiliul consultativ. În statele membre care dispun de organisme naționale consultative în materie de climă, acestea pot juca un rol important, printre altele, prin furnizarea autorităților naționale relevante de consultanță științifică de specialitate privind politica în domeniul climei, în conformitate cu prevederile statului membru în cauză. Prin urmare, statele membre care nu au făcut deja acest lucru sunt invitate să instituie un organism național consultativ în materie de climă.
- (25) Tranziția către neutralitatea climatică necesită schimbări la nivelul tuturor politicilor și un efort colectiv al tuturor sectoarelor economiei și ale societății, astfel cum s-a subliniat în Pactul verde european. În concluziile sale din 12 decembrie 2019, Consiliul European a precizat că toate actele legislative și politicile relevante ale Uniunii trebuie să fie corelate cu îndeplinirea obiectivului privind neutralitatea climatică și să contribuie la acesta, cu respectarea unor condiții de concurență echitabile, și a invitat Comisia să analizeze dacă acest lucru impune o modificare a normelor actuale.
- (26) După cum a anunțat în Pactul verde european, Comisia a evaluat obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 în comunicarea sa din 17 septembrie 2020 intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”. Comisia a realizat acest lucru pe baza unei evaluări cuprinzătoare a impactului și luând în considerare analiza sa privind planurile naționale integrate privind energia și clima prezentate Comisiei în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾. Având în vedere obiectivul privind neutralitatea climatică până în 2050, emisiile de gaze cu efect de seră ar trebui să fie reduse iar absorbțiile ar trebui să fie sporite până în 2030, astfel încât emisiile nete de gaze cu efect de seră, și anume emisiile după deducerea absorbțiilor, să scadă, la nivelul întregii economii și pe plan intern, cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990. Consiliul European a aprobat obiectivul respectiv în concluziile sale din 10 și 11 decembrie 2020. De asemenea, acesta a furnizat orientări inițiale cu privire la punerea sa în aplicare. Respectivul nou obiectiv climatic al Uniunii pentru 2030 este un obiectiv ulterior în sensul articolului 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2018/1999 și, prin urmare, înlocuiește obiectivul de la nivelul Uniunii pentru 2030 privind emisiile de gaze cu efect de seră prevăzut la punctul respectiv. În plus, Comisia ar trebui să evalueze, până la 30 iunie 2021, modul în care ar trebui modificată legislația Uniunii care pune în aplicare obiectivul climatic pentru 2030 pentru a se realiza o astfel de reducere a emisiilor nete. În acest scop, Comisia a anunțat o revizuire a legislației relevante în domeniul climei și al energiei, care va fi adoptată într-un pachet care va acoperi, printre altele, energia din surse regenerabile, eficiența energetică, exploatarea terenurilor, impozitarea energiei, standardele de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autovehiculele ușoare, partajarea eforturilor și EU ETS.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (JO L 126, 21.5.2009, p. 13).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

Comisia intenționează să evalueze efectele introducerii unor măsuri suplimentare la nivelul Uniunii care ar putea completa măsurile existente, cum ar fi măsurile bazate pe piață care includ un mecanism solid de solidaritate.

- (27) Potrivit evaluărilor Comisiei, angajamentele existente în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2018/841 generează un volum de absorbant net de carbon de 225 de milioane de tone de CO₂ echivalent în 2030. Pentru a se asigura că se depun suficiente eforturi de reducere până în 2030, este oportun să se limiteze la acest nivel contribuția absorbițiilor nete la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030. Acest fapt nu aduce atingere revizuirii legislației relevante a Uniunii pentru a permite îndeplinirea obiectivului.
- (28) Cheltuielile din cadrul bugetului Uniunii și al Instrumentului de redresare al Uniunii Europene instituit prin Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului ⁽¹³⁾ contribuie la obiectivele climatice, dat fiind că cel puțin 30 % din cuantumul total al cheltuielilor se alocă pentru sprijinirea obiectivelor climatice, pe baza unei metodologii eficiente și în conformitate cu legislația sectorială.
- (29) Având în vedere obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050 și angajamentele internaționale asumate în temeiul Acordului de la Paris, sunt necesare eforturi continue pentru a asigura eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie care sunt incompatibile cu obiectivul respectiv, în special a celor pentru combustibilii fosili, fără a afecta eforturile de reducere a sărăciei energetice.
- (30) Pentru a oferi previzibilitate și încredere tuturor actorilor economici, inclusiv întreprinderilor, lucrătorilor, investitorilor și consumatorilor, pentru a asigura o reducere treptată în timp a emisiilor de gaze cu efect de seră și a garanta că tranziția către neutralitatea climatică este ireversibilă, Comisia ar trebui să propună un obiectiv climatic intermediar al Uniunii pentru 2040, după caz, cel târziu în termen de șase luni de la prima evaluare la nivel global efectuată în temeiul Acordului de la Paris. Comisia poate face propuneri de revizuire a obiectivului intermediar, ținând seama de constatările evaluărilor progreselor și ale măsurilor Uniunii și ale măsurilor naționale, precum și de rezultatele evaluării la nivel global și ale evoluțiilor internaționale, inclusiv în ceea ce privește calendarele comune pentru contribuțiile stabilite la nivel național. În scopul de a spori transparența și responsabilitatea în ceea ce privește politicile Uniunii în domeniul climei, Comisia ar trebui, atunci când își prezintă propunerea legislativă referitoare la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, să publice bugetul orientativ estimat al Uniunii privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2030-2050, definit ca volumul total orientativ al emisiilor nete de gaze cu efect de seră care se preconizează că vor fi emise în perioada respectivă fără a pune în pericol angajamentele asumate de Uniune în temeiul Acordului de la Paris, precum și metodologia care stă la baza respectivului buget orientativ.
- (31) Adaptarea este o componentă-cheie a răspunsului mondial pe termen lung la schimbările climatice. Efectele adverse ale schimbărilor climatice pot depăși capacitățile de adaptare ale statelor membre. Prin urmare, statele membre și Uniunea ar trebui să își consolideze capacitatea de adaptare și reziliența și să reducă vulnerabilitatea la schimbările climatice, astfel cum se prevede la articolul 7 din Acordul de la Paris, precum și să maximizeze beneficiile conexe pe care le aduc alte politici și acte legislative. Comisia ar trebui să adopte o strategie a Uniunii privind adaptarea la schimbările climatice în conformitate cu Acordul de la Paris. Statele membre ar trebui să adopte strategii și planuri naționale cuprinzătoare de adaptare, bazate pe analize solide, evaluări ale progreselor înregistrate și indicatori în materie de schimbări climatice și vulnerabilitate, conform celor mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile. Uniunea ar trebui să încerce să creeze un mediu de reglementare favorabil pentru politicile și măsurile naționale instituite de statele membre în scopul de a se adapta la schimbările climatice. Îmbunătățirea rezilienței la schimbările climatice și a capacităților de adaptare la acestea necesită eforturi comune din partea tuturor sectoarelor economiei și ale societății, precum și coerența și consecvența politicilor în toate actele legislative și politicile relevante.
- (32) Ecosistemele, persoanele și economiile din toate regiunile Uniunii se vor confrunta cu efecte majore ale schimbărilor climatice, cum ar fi căldura extremă, inundațiile, seceta, deficitul de apă, creșterea nivelului mării, topirea ghețarilor, incendiile forestiere, arborii smulși de vânt și pierderile agricole. Evenimentele extreme recente au avut deja un impact semnificativ asupra ecosistemelor, afectând capacitățile de sechestrare și de stocare a carbonului ale terenurilor forestiere și agricole. Consolidarea capacităților de adaptare și a rezilienței, ținând seama de obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, contribuie la reducerea la minimum a impactului

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 (JO L 433I, 22.12.2020, p. 23).

schimbărilor climatice, la abordarea efectelor inevitabile într-un mod echilibrat din punct de vedere social și la îmbunătățirea condițiilor de viață în zonele afectate. Pregătirea din timp pentru astfel de efecte este eficientă din punctul de vedere al costurilor și poate genera totodată beneficii colaterale semnificative pentru ecosisteme, sănătate și economie. În special, soluțiile bazate pe natură pot fi benefice pentru atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la acestea și protecția biodiversității.

- (33) Programele relevante instituite ca parte a cadrului financiar multianual prevăd examinarea proiectelor pentru a se asigura că acestea sunt reziliente la potențialele efecte negative ale schimbărilor climatice prin intermediul unei evaluări a vulnerabilității la schimbările climatice și a riscurilor climatice, inclusiv prin măsuri de adaptare relevante, și că acestea integrează costul emisiilor de gaze cu efect de seră și efectele pozitive ale măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice în analiza cost-beneficiu. Acest lucru contribuie la integrarea în deciziile de investiții și de planificare din cadrul bugetului Uniunii a riscurilor legate de schimbările climatice și a evaluărilor vulnerabilității la schimbările climatice și a adaptării la acestea.
- (34) Atunci când adoptă măsuri relevante la nivelul Uniunii și la nivel național pentru îndeplinirea obiectivului privind neutralitatea climatică, statele membre și Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui, printre altele, să țină seama de: contribuția tranziției către neutralitatea climatică la sănătatea publică, calitatea mediului și bunăstarea cetățenilor, prosperitatea societății, ocuparea forței de muncă și competitivitatea economiei; tranziția energetică, consolidarea securității energetice și combaterea sărăciei energetice; securitatea și accesibilitatea din punctul de vedere al prețului a alimentelor; dezvoltarea unor sisteme de mobilitate și de transport durabile și inteligente; echitatea și solidaritatea între statele membre și la nivel național, ținând seama de capacitatea lor economică, de circumstanțele naționale, cum ar fi particularitățile insulelor, și de nevoia de convergență în timp; necesitatea de a asigura o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social prin intermediul unor programe de învățământ și formare adecvate; cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, în special descoperirile prezentate de IPCC; necesitatea de a integra riscurile legate de schimbările climatice în deciziile de investiții și de planificare; eficacitatea din punctul de vedere al costurilor și neutralitatea tehnologică în ceea ce privește reducerea emisiilor și absorbțiile de gaze cu efect de seră și consolidarea rezilienței; precum și o evoluție graduală în timp a integrității ecologice și a nivelului de ambiție.
- (35) Astfel cum se indică în Pactul verde european, Comisia a adoptat, la 9 decembrie 2020, o comunicare intitulată „Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă – înscrierea transporturilor europene pe calea viitorului”. Strategia stabilește o foaie de parcurs pentru un viitor durabil și inteligent al transporturilor europene, cu un plan de acțiune în vederea îndeplinirii obiectivului de reducere cu 90 % a emisiilor din sectorul transporturilor până în 2050.
- (36) Pentru a se asigura că Uniunea și statele membre fac în continuare progrese suficiente în vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică și în materie de adaptare, Comisia ar trebui să evalueze periodic progresele înregistrate, bazându-se pe informațiile prevăzute în prezentul regulament, inclusiv informațiile transmise și raportate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999. Pentru a permite pregătirea în timp util a evaluării la nivel global menționate la articolul 14 din Acordul de la Paris, concluziile acestei evaluări ar trebui să fie publicate până la data de 30 septembrie, o dată la cinci ani, începând cu 2023. Aceasta presupune că rapoartele efectuate în temeiul articolului 29 alineatul (5) și al articolului 35 din regulamentul respectiv și, în anii vizați, rapoartele aferente menționate la articolul 29 alineatul (1) și la articolul 32 din respectivul regulament ar trebui să fie transmise Parlamentului European și Consiliului în același timp cu concluziile evaluării respective. În cazul în care progresele colective realizate de statele membre în vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică sau în materie de adaptare sunt insuficiente sau dacă măsurile Uniunii nu sunt în concordanță cu obiectivul privind neutralitatea climatică sau sunt inadecvate pentru a spori capacitatea de adaptare, a consolida reziliența sau a reduce vulnerabilitatea, Comisia ar trebui să ia măsurile necesare în conformitate cu tratatele. De asemenea, Comisia ar trebui să evalueze periodic măsurile naționale relevante și să emită recomandări atunci când constată că măsurile adoptate de un stat membru nu sunt în concordanță cu obiectivul privind neutralitatea climatică sau sunt inadecvate pentru a spori capacitatea de adaptare, a consolida reziliența și a reduce vulnerabilitatea la schimbările climatice.
- (37) Comisia ar trebui să asigure o evaluare solidă și obiectivă, bazată pe cele mai recente descoperiri științifice, tehnice și socioeconomice, susținute de o masă reprezentativă de experți independenți, și să își bazeze evaluarea pe informații relevante, inclusiv pe informațiile transmise și raportate de statele membre, pe rapoartele AEM, ale Consiliului consultativ și ale Centrului Comun de Cercetare al Comisiei, pe cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv pe cele mai recente rapoarte IPCC, IPBES și ale altor organisme internaționale, precum și pe datele de observare a Pământului furnizate de Programul european de observare a Pământului Copernicus. În plus, Comisia ar trebui să își bazeze evaluările pe o traiectorie orientativă, liniară, care, atunci când este adoptată, leagă obiectivele climatice ale Uniunii pentru 2030 și 2040 de obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică și care servește drept instrument orientativ pentru estimarea și evaluarea progreselor colective în direcția îndeplinirii obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică. Traiectoria orientativă, liniară, nu aduce atingere niciunei decizii

de stabilire a unui obiectiv climatic al Uniunii pentru 2040. Întrucât Comisia s-a angajat să analizeze modul în care sectorul public poate utiliza taxonomia UE în contextul Pactului verde european, aceasta ar trebui să includă informații cu privire la investițiile durabile din punctul de vedere al mediului, atât cele ale Uniunii, cât și cele ale statelor membre, care respectă Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾, atunci când astfel de informații sunt disponibile. Comisia ar trebui să utilizeze statisticile și datele europene și mondiale, atunci când acestea sunt disponibile, și să solicite o analiză de specialitate. AEM ar trebui să ofere asistență Comisiei, după caz, în conformitate cu programul său anual de lucru.

- (38) Având în vedere faptul că cetățenii și comunitățile au un rol important în impulsivarea transformării în direcția neutralității climatice, ar trebui să se încurajeze și să se faciliteze o mobilizare publică și socială puternică în materie de combatere a schimbărilor climatice la toate nivelurile, inclusiv la nivel național, regional și local. Prin urmare, Comisia ar trebui să aibă o atitudine de deschidere față de toate componentele societății, inclusiv față de părțile interesate care reprezintă diferite sectoare ale economiei, pentru a le oferi posibilitatea și mijloacele să contribuie activ la construirea unei societăți neutre din punct de vedere climatic și reziliente la schimbările climatice, inclusiv prin intermediul Pactului climatic european.
- (39) În conformitate cu angajamentul Comisiei față de principiile referitoare la o mai bună legiferare, ar trebui urmărită coerența instrumentelor Uniunii în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Sistemul de măsurare a progreselor înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică, precum și coerența măsurilor luate cu obiectivul respectiv ar trebui să se bazeze pe cadrul de guvernare prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1999 și să fie coerent cu acesta, ținând seama de toate cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice. În special, sistemul de raportare periodică și stabilirea etapelor de evaluare și de acțiune a Comisiei pe baza raportării ar trebui să fie aliniate la cerințele în materie de transmitere de informații și de prezentare de rapoarte impuse statelor membre, prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/1999. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2018/1999 ar trebui modificat pentru a include obiectivul privind neutralitatea climatică în dispozițiile relevante.
- (40) Schimbările climatice sunt, prin definiție, o provocare transfrontalieră; așadar, este necesară acțiunea coordonată la nivelul Uniunii pentru a completa și a consolida în mod eficient politicile naționale. Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume realizarea neutralității climatice în Uniune până în 2050, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectele sale, acesta poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește un cadru pentru reducerea ireversibilă și progresivă a emisiilor antropice de gaze cu efect de seră de către surse și pentru sporirea absorbțiilor de către absorbanți reglementate în dreptul Uniunii.

Prezentul regulament stabilește un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050, în vederea îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Acordul de la Paris, și oferă un cadru pentru realizarea de progrese în vederea îndeplinirii obiectivului global în materie de adaptare stabilit la articolul 7 din Acordul de la Paris. Prezentul regulament stabilește, de asemenea, pentru 2030, un obiectiv obligatoriu al Uniunii privind reducerea internă netă a emisiilor de gaze cu efect de seră.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

Prezentul regulament se aplică emisiilor antropice de către surse și absorbțiilor de către absorbanți de gaze cu efect de seră enumerate în partea 2 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999.

Articolul 2

Obiectivul privind neutralitatea climatică

(1) Cel târziu până în 2050 se asigură un echilibru la nivelul Uniunii între emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care sunt reglementate în dreptul Uniunii, astfel încât să se ajungă la zero emisii nete până la acea dată, iar Uniunea urmărește să obțină ulterior un bilanț negativ al emisiilor.

(2) Instituțiile relevante ale Uniunii și statele membre adoptă măsurile necesare la nivelul Uniunii și, respectiv, la nivel național, pentru a permite îndeplinirea colectivă a obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la alineatul (1), ținând seama de importanța promovării atât a echității și a solidarității între statele membre, cât și a eficienței costurilor în îndeplinirea acestui obiectiv.

Articolul 3

Consultața științifică privind schimbările climatice

(1) Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice, instituit în temeiul articolului 10a din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 (denumit în continuare „Consiliul consultativ”), servește drept punct de referință pentru Uniune în ceea ce privește cunoștințele științifice despre schimbările climatice, datorită independenței și competențelor sale științifice și tehnice.

(2) Sarcinile Consiliului consultativ includ:

- (a) examinarea celor mai recente concluzii științifice ale rapoartelor IPCC și a datelor științifice privind clima, în special în legătură cu informațiile relevante pentru Uniune;
- (b) furnizarea de consultanță științifică și emiterea de rapoarte privind măsurile existente și propuse ale Uniunii, obiectivele climatice și bugetele orientative pentru gazele cu efect de seră, precum și coerența acestora cu obiectivele prezentului regulament și cu angajamentele internaționale ale Uniunii în temeiul Acordului de la Paris;
- (c) realizarea de contribuții la schimbul de cunoștințe științifice independente în domeniul modelării, monitorizării, cercetării și inovării promițătoare care contribuie la reducerea emisiilor sau la creșterea absorbțiilor;
- (d) identificarea acțiunilor și oportunităților necesare pentru îndeplinirea cu succes a obiectivelor climatice ale Uniunii;
- (e) informarea cu privire la schimbările climatice și la impactul acestora, precum și stimularea dialogului și a cooperării între organismele științifice din cadrul Uniunii, completând activitatea și eforturile existente.

(3) Consiliul consultativ se bazează în activitatea sa pe cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv pe cele mai recente rapoarte ale IPCC, IPBES și ale altor organisme internaționale. Comitetul acționează în deplină transparență și publică rapoartele sale. Poate lua în considerare, dacă sunt disponibile, lucrările organismelor naționale consultative în domeniul climei menționate la alineatul (4).

(4) În contextul consolidării rolului științei în cadrul politicii în domeniul climei, fiecare stat membru este invitat să instituie un organism național consultativ în domeniul climei, responsabil cu furnizarea autorităților naționale relevante de consultanță științifică de specialitate privind politica în domeniul climei, în conformitate cu prevederile statului membru în cauză. Atunci când un stat membru decide să instituie un astfel de organism consultativ, statul membru informează AEM cu privire la aceasta.

Articolul 4

Obiective climatice intermediare ale Uniunii

(1) Pentru a îndeplini obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1), obiectivul climatic obligatoriu al Uniunii pentru 2030 este o reducere internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990.

La îndeplinirea obiectivului menționat la primul paragraf, instituțiile relevante ale Uniunii și statele membre acordă prioritate reducerii rapide și previzibile a emisiilor și, totodată, sporirii absorbțiilor de către absorbantii naturali.

Pentru a asigura că se depun suficiente eforturi de reducere până în 2030, în scopul prezentului regulament și fără a aduce atingere revizuirii legislației Uniunii menționate la alineatul (2), contribuția absorbțiilor nete la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 se limitează la 225 de milioane de tone de CO₂ echivalent. Pentru a îmbunătăți absorbantul de carbon al Uniunii în conformitate cu obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050, Uniunea urmărește să atingă un volum mai mare de absorbant net de carbon în 2030.

(2) Până la 30 iunie 2021, Comisia revizuieste legislația relevantă a Uniunii pentru a permite îndeplinirea obiectivului stabilit la alineatul (1) de la prezentul articol și a obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și ia în considerare adoptarea măsurilor necesare, inclusiv adoptarea de propuneri legislative, în conformitate cu tratatele.

În cadrul revizuirii menționate la primul paragraf și al revizuirilor ulterioare, Comisia evaluează în special disponibilitatea în dreptul Uniunii a instrumentelor și a stimulentei adecvate pentru mobilizarea investițiilor de care este nevoie și propune măsuri dacă este necesar.

După adoptarea propunerilor legislative de către Comisie, aceasta monitorizează procedurile legislative pentru diferitele propuneri și poate raporta Parlamentului European și Consiliului dacă rezultatul preconizat al respectivelor proceduri legislative, analizate împreună, ar duce la îndeplinirea obiectivului stabilit la alineatul (1). În cazul în care rezultatul preconizat nu este în conformitate cu obiectivul stabilit la alineatul (1), Comisia poate lua măsurile necesare, inclusiv adoptarea de propuneri legislative, în conformitate cu tratatele.

(3) În vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament, se stabilește un obiectiv climatic la nivelul Uniunii pentru 2040. În acest scop, în cel mult șase luni de la prima evaluare la nivel global prevăzută la articolul 14 din Acordul de la Paris, Comisia prezintă o propunere legislativă, după caz, pe baza unei evaluări de impact detaliate, de modificare a prezentului regulament pentru a include obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, ținând seama de concluziile evaluărilor menționate la articolele 6 și 7 din prezentul regulament și de rezultatele evaluării la nivel global.

(4) Atunci când își prezintă propunerea legislativă privind obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, astfel cum se menționează la alineatul (3), Comisia publică în același timp, într-un raport separat, bugetul orientativ estimat al Uniunii privind gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050, definit ca volumul total orientativ al emisiilor nete de gaze cu efect de seră (exprimat în CO₂ echivalent și furnizând informații separate privind emisiile și absorbțiile) care se preconizează că vor fi emise în perioada respectivă fără a pune în pericol angajamentele asumate de Uniune în temeiul Acordului de la Paris. Bugetul orientativ estimat al Uniunii privind emisiile de gaze cu efect de seră se bazează pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile și ține seama de avizul Consiliului consultativ, precum și, dacă este adoptat, de legislația relevantă a Uniunii de punere în aplicare a obiectivului climatic al Uniunii pentru 2030. Comisia publică, de asemenea, metodologia care stă la baza bugetului orientativ estimat al Uniunii privind emisiile de gaze cu efect de seră.

(5) Atunci când propune obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040 în conformitate cu alineatul (3), Comisia ia în considerare următoarele aspecte:

- (a) cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv cele mai recente rapoarte ale IPCC și ale Comitetului consultativ;
- (b) impactul social, economic și de mediu, inclusiv costurile lipsei de acțiune;
- (c) necesitatea de a asigura o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social pentru toți;
- (d) eficiența costurilor și eficiența economică;
- (e) competitivitatea economiei Uniunii, în special a întreprinderilor mici și mijlocii și a sectoarelor care sunt cele mai expuse la relocarea emisiilor de carbon;
- (f) cele mai bune tehnologii disponibile, eficiente din punctul de vedere al costurilor, sigure și scalabile;
- (g) eficiența energetică și principiul „eficiența energetică pe primul loc”, accesibilitatea energiei din punctul de vedere al prețului și siguranța alimentării cu energie;
- (h) echitatea și solidaritatea între statele membre și în interiorul acestora;
- (i) necesitatea de a asigura eficacitatea de mediu și o evoluție graduală în timp;

- (j) necesitatea de a menține, gestiona și îmbunătăți absorbții naturali pe termen lung și de a proteja și reface biodiversitatea;
 - (k) necesitățile și oportunitățile în materie de investiții;
 - (l) evoluțiile internaționale și eforturile întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris și a obiectivului final al CCONUSC;
 - (m) informațiile existente despre bugetul orientativ estimat al Uniunii privind gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050 menționat la alineatul (4).
- (6) În termen de șase luni de la cea de a doua evaluare la nivel global menționată la articolul 14 din Acordul de la Paris, Comisia poate propune revizuirea obiectivului climatic al Uniunii pentru 2040, în conformitate cu articolul 11 din prezentul regulament.
- (7) Dispozițiile prezentului articol se revizuiesc în lumina evoluțiilor internaționale și a eforturilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris, inclusiv în ceea ce privește rezultatele discuțiilor internaționale privind calendarele comune pentru contribuțiile stabilite la nivel național.

Articolul 5

Adaptarea la schimbările climatice

- (1) Instituțiile relevante ale Uniunii și statele membre asigură progrese continue în ceea ce privește sporirea capacității de adaptare, consolidarea rezilienței și reducerea vulnerabilității la schimbările climatice, în conformitate cu articolul 7 din Acordul de la Paris.
- (2) Comisia adoptă o strategie a Uniunii privind adaptarea la schimbările climatice în conformitate cu Acordul de la Paris și o revizuește periodic în contextul revizuirii prevăzute la articolul 6 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament.
- (3) Instituțiile relevante ale Uniunii și statele membre se asigură, de asemenea, că politicile de adaptare din Uniune și din statele membre sunt coerente, se susțin reciproc, asigură beneficii conexe pentru politicile sectoriale și acționează în direcția unei integrări mai bune și consecvente a adaptării la schimbările climatice în toate domeniile de politică, inclusiv politicile și acțiunile socioeconomice și de mediu relevante, după caz, precum și în acțiunea externă a Uniunii. Acestea se concentrează, în special, asupra populațiilor și sectoarelor celor mai vulnerabile și mai afectate și identifică deficiențele în acest sens, în consultare cu societatea civilă.
- (4) Statele membre adoptă și pun în aplicare strategii și planuri naționale de adaptare, luând în considerare strategia Uniunii privind adaptarea la schimbările climatice menționată la alineatul (2) de la prezentul articol și pe baza unor analize solide, evaluări ale progreselor înregistrate și indicatori în materie de schimbări climatice și vulnerabilitate, în conformitate cu cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile. În strategiile lor naționale de adaptare, statele membre țin seama de vulnerabilitatea deosebită a sectoarelor relevante, între care sectorul agricol, sistemele de apă și alimentare, precum și de securitatea alimentară, și promovează soluțiile bazate pe natură și adaptarea bazată pe ecosisteme. Statele membre actualizează periodic strategiile și includ informațiile actualizate conexe în raportul care trebuie prezentat în temeiul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (5) Până la 30 iulie 2022, Comisia adoptă orientări care stabilesc principii și practici comune pentru identificarea, clasificarea și gestionarea prudentială a riscurilor fizice semnificative legate de climă atunci când planifică, elaborează, execută și monitorizează proiecte și programe pentru proiecte.

Articolul 6

Evaluarea progreselor și a măsurilor Uniunii

- (1) Pe lângă evaluarea prevăzută la articolul 29 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia evaluează, până la 30 septembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani:
- (a) progresele colective realizate de toate statele membre în vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament;

- (b) progresele colective realizate de toate statele membre în ceea ce privește adaptarea, astfel cum se menționează la articolul 5 din prezentul regulament.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului concluziile evaluării respective, împreună cu raportul privind starea uniunii energetice întocmit în anul calendaristic respectiv în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

- (2) Până la 30 septembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia revizuieste:

- (a) coerența măsurilor adoptate de Uniune cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1);
(b) coerența măsurilor Uniunii cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, astfel cum se menționează la articolul 5.

(3) În cazul în care, pe baza evaluărilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, Comisia constată că măsurile luate de Uniune nu sunt coerente cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) sau nu sunt coerente cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, astfel cum se menționează la articolul 5, sau că progresele înregistrate către respectivul obiectiv privind neutralitatea climatică sau în materie de adaptare, astfel cum se menționează la articolul 5, sunt insuficiente, aceasta ia măsurile necesare în conformitate cu tratatele.

(4) Comisia evaluează, înainte de adoptare, coerența oricărui proiect de măsură și a oricărei propuneri legislative, inclusiv a propunerilor bugetare, cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și cu obiectivele climatice ale Uniunii pentru 2030 și 2040, și include evaluarea respectivă în orice evaluare a impactului care însoțește aceste măsuri sau propuneri și publică rezultatul evaluării respective la momentul adoptării. Comisia evaluează, de asemenea, dacă proiectele de măsuri sau propunerile legislative respective, inclusiv propunerile bugetare, sunt coerente cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, astfel cum se menționează la articolul 5. La formularea proiectelor de măsuri și a propunerilor sale legislative, Comisia depune eforturi pentru a le alinia la obiectivele prezentului regulament. În cazul unei eventuale nealinieri, Comisia prezintă motivele în cadrul evaluării coerenței menționate la prezentul alineat.

Articolul 7

Evaluarea măsurilor naționale

- (1) Până la 30 septembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia evaluează:

- (a) coerența cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament a măsurilor naționale identificate, pe baza planurilor naționale integrate privind energia și clima, a strategiilor naționale pe termen lung și a rapoartelor intermediare bienale prezentate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999, ca fiind relevante pentru îndeplinirea obiectivului respectiv;
(b) coerența măsurilor naționale relevante cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, astfel cum se menționează la articolul 5, ținând seama de strategiile naționale de adaptare menționate la articolul 5 alineatul (4).

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului concluziile evaluării respective, împreună cu raportul privind starea uniunii energetice întocmit în anul calendaristic respectiv în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(2) În cazul în care Comisia constată, ținând seama în mod corespunzător de progresele colective evaluate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), că măsurile luate de un stat membru nu sunt coerente cu obiectivul privind neutralitatea climatică stabilit la articolul 2 alineatul (1) sau nu sunt coerente cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, astfel cum se menționează la articolul 5, aceasta poate adresa recomandări statului membru respectiv. Comisia publică astfel de recomandări.

- (3) Atunci când se emite o recomandare în conformitate cu alineatul (2), se aplică următoarele principii:

- (a) în termen de șase luni de la primirea recomandărilor, statul membru în cauză transmite Comisiei cum intenționează să țină seama de recomandări în mod corespunzător, într-un spirit de solidaritate între statele membre și Uniune și între statele membre;

- (b) după transmiterea notificării menționate la litera (a) de la prezentul paragraf, statul membru în cauză prezintă, în următorul său raport național intermediar integrat privind energia și clima prezentat în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999, în anul care urmează după anul în care au fost emise recomandările, modul în care a ținut seama în mod corespunzător de recomandări; dacă statul membru în cauză decide să nu dea curs recomandărilor sau unei părți considerabile ale acestora, respectivul stat membru prezintă Comisiei motivele;
- (c) recomandările sunt complementare celor mai recente recomandări specifice fiecărei țări formulate în contextul semestrului european.

Articolul 8

Dispoziții comune privind evaluarea Comisiei

- (1) Comisia își bazează prima și a doua evaluare, menționate la articolele 6 și 7, pe o traiectorie orientativă, liniară, care stabilește calea de reducere a emisiilor nete la nivelul Uniunii și care leagă obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030, menționat la articolul 4 alineatul (1), obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, atunci când este adoptat, și obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1).
- (2) În urma primei și a celei de-a doua evaluări menționate la alineatul (1), Comisia își bazează orice evaluare ulterioară pe o traiectorie orientativă, liniară, care leagă obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, atunci când este adoptat, de obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1).
- (3) În plus față de măsurile naționale menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a), Comisia își bazează evaluările menționate la articolele 6 și 7 cel puțin pe următoarele elemente:
- (a) informațiile transmise și raportate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999;
 - (b) rapoartele AEM, ale Consiliului consultativ și ale Centrului Comun de Cercetare al Comisiei;
 - (c) statisticile și datele europene și globale, inclusiv statisticile și datele din cadrul Programului european de observare a Pământului Copernicus, datele privind pagubele raportate și prognozate cauzate de efectele nefaste ale climei și costurile estimate ale inacțiunii sau ale măsurilor întârziate, dacă sunt disponibile;
 - (d) cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv cele mai recente rapoarte ale IPCC, ale IPBES și ale altor organisme internaționale; și
 - (e) orice informație suplimentară cu privire la investițiile durabile din punctul de vedere al mediului, atât cele ale Uniunii, cât și cele ale statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/852.
- (4) AEM sprijină Comisia în vederea pregătirii evaluărilor menționate la articolele 6 și 7, în conformitate cu programul său anual de lucru.

Articolul 9

Participarea publicului

- (1) Comisia colaborează cu toate segmentele societății pentru a le oferi posibilitatea și mijloacele să contribuie activ la o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social către o societate neutră din punct de vedere climatic și rezilientă la schimbările climatice. Comisia facilitează un proces incluziv și accesibil la toate nivelurile, inclusiv la nivel național, regional și local, cu participarea partenerilor sociali, a mediului academic, a mediului de afaceri, a cetățenilor și a societății civile, pentru schimbul de bune practici și pentru identificarea acțiunilor care contribuie la îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament. Comisia se poate baza, de asemenea, pe consultările publice și pe dialogurile pe mai multe niveluri pe tema climei și a energiei organizate de statele membre în conformitate cu articolele 10 și 11 din Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (2) Comisia utilizează toate instrumentele adecvate, inclusiv Pactul climatic european, pentru a implica cetățenii, partenerii sociali și părțile interesate și pentru a promova dialogul și difuzarea de informații științifice cu privire la schimbările climatice și la aspectele sociale și legate de egalitatea de gen pe care acestea le implică.

*Articolul 10***Foile de parcurs sectoriale**

Comisia colaborează cu sectoarele economice din Uniune care aleg să pregătească în mod voluntar foi de parcurs orientative în vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1). Comisia monitorizează elaborarea unor astfel de foi de parcurs. Colaborarea sa implică facilitarea dialogului la nivelul Uniunii și schimbul de bune practici între părțile interesate relevante.

*Articolul 11***Revizuire**

În termen de șase luni de la fiecare evaluare la nivel global menționată la articolul 14 din Acordul de la Paris, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport, însoțit de concluziile evaluărilor menționate la articolele 6 și 7 din prezentul regulament, cu privire la funcționarea prezentului regulament, ținând seama de:

- (a) cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv cele mai recente rapoarte ale IPCC și ale Consiliului consultativ;
- (b) evoluțiile internaționale și eforturile întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris.

Raportul Comisiei poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative de modificare a prezentului regulament.

*Articolul 12***Modificarea Regulamentului (CE) nr. 401/2009**

Regulamentul (CE) nr. 401/2009 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

(1) Se instituie un Consiliu științific consultativ european privind schimbările climatice (denumit în continuare «Consiliul consultativ»).

(2) Consiliul consultativ este format din 15 experți științifici la nivel înalt, care acoperă o gamă largă de discipline relevante. Membrii Consiliului consultativ îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (3). Cel mult doi membri ai Consiliului consultativ dețin cetățenia aceluiași stat membru. Independența membrilor Consiliului consultativ trebuie să fie dincolo de orice îndoială.

(3) Consiliul de administrație desemnează membrii Consiliului consultativ pentru un mandat de patru ani, care poate fi reînnoit o singură dată, în urma unei proceduri de selecție deschise, echitabile și transparente. Atunci când selectează membrii Consiliului consultativ, consiliul de administrație urmărește să asigure diversitatea cunoștințelor de specialitate și sectoriale, precum și un echilibru de gen și geografic. Selecția se bazează pe următoarele criterii:

- (a) excelență științifică;
- (b) experiență în realizarea de evaluări științifice și în furnizarea de consultanță științifică în domeniile de competență;
- (c) experiență vastă în domeniul climei și al științelor mediului sau în alte domenii științifice relevante pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii în domeniul climei;
- (d) experiență profesională într-un mediu interdisciplinar într-un context internațional.

(4) Membrii Consiliului consultativ sunt numiți cu titlu personal și își exercită funcțiile în deplină independență față de statele membre și de instituțiile Uniunii. Consiliul consultativ își alege președintele din rândul membrilor săi pentru un mandat de patru ani și își adoptă regulamentul de procedură.

(5) Consiliul consultativ completează activitatea agenției, acționând în mod independent în îndeplinirea sarcinilor sale. Consiliul consultativ își stabilește programul anual de lucru în mod independent și, în acest sens, consultă consiliul de administrație. Președintele Consiliului consultativ informează consiliul de administrație și directorul executiv cu privire la programul respectiv și la punerea sa în aplicare.”

2. La articolul 11 se adaugă următorul alineat:

„(5) Bugetul agenției include, de asemenea, cheltuielile aferente Consiliului consultativ.”

Articolul 13

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1999

Regulamentul (UE) 2018/1999 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) punerea în aplicare a unor strategii și măsuri, coerente cu Acordul de la Paris, concepute pentru a îndeplini obiectivele uniunii energetice și angajamentele pe termen lung asumate de Uniune în legătură cu emisiile de gaze cu efect de seră, în special obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și, pentru prima perioadă de zece ani (2021-2030), în special obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030;

(*) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).”

2. La articolul 2, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„(7) «prognoze» înseamnă previziuni referitoare la emisiile antropice de către surse și la absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră sau referitoare la evoluțiile sistemului energetic, inclusiv cel puțin estimări cantitative pentru o succesiune de șase ani viitori care se termină cu 0 sau cu 5, imediat următorii anului de raportare;”.

3. La articolul 3 alineatul (2), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) o evaluare a impactului politicilor și măsurilor planificate pentru realizarea obiectivelor menționate la litera (b) de la prezentul alineat, inclusiv a coerenței lor cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, cu obiectivele pe termen lung de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Acordului de la Paris și cu strategiile pe termen lung menționate la articolul 15 din prezentul regulament;”.

4. La articolul 8 alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(e) modul în care politicile și măsurile existente și cele planificate contribuie la îndeplinirea obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119.”

5. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Dialogul pe mai multe niveluri pe tema energiei și a climei

Fiecare stat membru instituie un dialog pe mai multe niveluri pe tema energiei și a climei, în conformitate cu normele interne, în cadrul cărora autoritățile locale, organizațiile societății civile, comunitatea de afaceri, investitorii și alte părți interesate vizate, precum și publicul larg pot participa activ și discuta despre îndeplinirea obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 și despre diferitele scenarii preconizate pentru politicile privind energia și clima, inclusiv pentru cele pe termen lung, și pot analiza progresele realizate, cu excepția cazului în care au deja o structură care îndeplinește această funcție. În cadrul acestui dialog pot fi discutate planurile naționale integrate privind energia și clima.”

6. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 1 ianuarie 2020 și apoi până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, o dată la 10 ani, fiecare stat membru elaborează și prezintă Comisiei strategia sa pe termen lung, cu o perspectivă de 30 de ani și conformă cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119. Dacă este necesar, statele membre ar trebui să-și actualizeze strategiile respective o dată la cinci ani.”;

(b) la alineatul (3), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) realizarea pe termen lung a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a sporirii absorbțiilor de către absorbanți în toate sectoarele, în conformitate cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, în contextul reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră și al sporirii absorbției de către absorbanți necesare, potrivit Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), pentru a reduce în mod eficient din punctul de vedere al costurilor emisiile de gaze cu efect de seră ale Uniunii și a spori absorbțiile de către absorbanți în scopul îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut în Acordul de la Paris, pentru a realiza în cadrul Uniunii un echilibru între emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră și, după caz, pentru a înregistra ulterior un bilanț negativ al emisiilor.”;

7. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) informații cu privire la progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor, inclusiv a obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, și a contribuțiilor stabilite în planul național integrat privind energia și clima, precum și în direcția finanțării și punerii în aplicare a politicilor și măsurilor necesare pentru realizarea acestora, inclusiv o analiză a investițiilor efective în raport cu ipotezele inițiale privind investițiile.”;

(b) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia, asistată de Comitetul uniunii energetice menționat la articolul 44 alineatul (1) litera (b), adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul, detaliile tehnice și procedurile pentru informațiile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, inclusiv o metodologie de raportare cu privire la eliminarea treptată a subvențiilor pentru energie, în special pentru combustibilii fosili, în temeiul articolului 25 litera (d).”

8. La articolul 29 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) progresele realizate de fiecare stat membru în direcția îndeplinirii propriilor obiective, inclusiv a obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, și contribuții și în direcția punerii în aplicare a politicilor și a măsurilor stabilite în planul său național integrat privind energia și clima.”;

9. Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Revizuire

În termen de șase luni de la realizarea fiecărei evaluări la nivel global convenite în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea prezentului regulament, la contribuția sa la guvernarea uniunii energetice, la contribuția sa la îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris, la progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor privind clima și energia pentru 2030 și a obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, la îndeplinirea obiectivelor suplimentare privind uniunea energetică și la conformitatea dispozițiilor în materie de planificare, de raportare și de monitorizare stabilite în prezentul regulament cu alte acte legislative ale Uniunii sau decizii legate de CCONUSC sau de Acordul de la Paris. Rapoartele Comisiei pot fi însoțite de propuneri legislative, dacă este cazul.”

10. Anexa I partea 1 se modifică după cum urmează:

(a) la secțiunea A punctul 3.1.1, subpunctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) Politicile și măsurile pentru atingerea obiectivului stabilit în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, menționat la punctul 2.1.1 din prezenta secțiune, și politicile și măsurile pentru respectarea Regulamentului (UE) 2018/841, acoperind toate sectoarele importante generatoare de emisii și sectoarele pentru sporirea absorbțiilor, în vederea îndeplinirii obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119”;

(b) la secțiunea B se adaugă următorul punct:

„5.5. Contribuția politicilor și a măsurilor planificate la îndeplinirea obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119”.

11. La anexa VI litera (c), punctul (viii) se înlocuiește cu următorul text:

„(viii) o evaluare a contribuției politicii sau a măsurii la îndeplinirea obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 și la realizarea strategiei pe termen lung menționată la articolul 15 din prezentul regulament;”.

Articolul 14

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 iunie 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
J. P. MATOS FERNANDES